

vinný, nesplniv svůj závazek uložený mu soudem. Z tohoto prodlení, ať bezděčného ať úmyslného, nemůže povinný míti prospěch, nemůže mu býti poskytnuta možnost nechati manželku přes příkaz § 91 obč. zák. a přes prozatímní opatření po dobu sporu bez výživy a při nejmenším znesnadniti tím životní, následkem toho však i procesní postavení vymáhající věřitelky, jež se domáhá rozluky a odsouzení povinného k výživě. Jest proto zájem vymáhající strany na vymození výživného, na provedení exekuce nepoměrně mocnějším, než zájem povinného na tom, by exekuce byla odložena. Nárok vymáhající věřitelky nemůže býti zajištěn jistotou podle § 44 (2) ex. ř., ježto záleží v plnění výživného, jež musí býti plněno ihned pravidelně, má-li býti vůbec dosaženo jeho účele. Jde o úhradu potřeb, jež nesnesou odkladu, jež musí býti hned ukojeny. Odložení tohoto plnění mohlo by býti spojeno se zánikem fyzické existence, čímž jest převážen zájem povinného na zachování několika předmětů potřebných k provozu jeho živnosti.

Čís. 10074.

Osmihodinná pracovní doba.

K ustanovení závěrečné věty čl. 6 Washingtonské smlouvy čís. 80 sb. z. a n. na rok 1922 nelze přihlížeti, nebyla-li práce přes čas vůbec povolena.

(Rozh. ze dne 4. července 1930, Rv I 1507/29).

Žaloba o zaplacení odměny za práci přes čas byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c.

Nejvyšší soud uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e c h:

Odvolací soud uvažuje o přiměřenosti úplaty, již se žalobci dostalo, uvedl mezi jiným také, že prý práci přes čas jest honorovati podle článku 6. Washingtonské smlouvy čís. 80 sb. z. a n. z roku 1922 aspoň o 25% výše u porovnání se mzdou obyčejnou. Uvedená zmínka odvolacího soudu jest v tomto sporu nemístná a jest i nepřesná. V souzeném případě nebylo by lze k ustanovení závěrečné věty článku 6. Washingtonské smlouvy o zvýšení sazby za hodiny přes čas aspoň o 25% u porovnání se mzdou obyčejnou přihlížeti již proto, že zmíněné ustanovení má na zřeteli jen takové hodiny přes čas, které byly podle něho povoleny předpisem veřejného úřadu, kdežto v tomto sporu šlo o odměnu za práce vůbec nepovolené. Proto není potřebí obírat se tu další otázkou, zdali k platnosti ustanovení poslední věty článku 6. Washingtonské smlouvy v našem státě bylo by třeba teprve vydání oněch zvláštních opatření ve formě řádu, o nichž jest řeč v člancích 6 a 7 písm. c) uvedené smlouvy.

Čís. 10075.

Odpůrčí řád.

K odporu proti dlužníku stačí, spadá-li nástupcovo nabytí aspoň pod jednu ze skutkových podstat § 11 (2) čís. 1—3 odp. řádu.